

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 5Cdo/235/2018                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 5710202460                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 31.05.2021                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Jana Bajánková           |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2021:5710202460.2 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a sudkyň JUDr. Viery Petrikovej a JUDr. Jany Haluškovej, v spore žalobkyne F. O.Š., trvalým pobytom v X. B., Š.Q. XXX/XXX, zastúpenej advokátkou JUDr. Zuzanou Tomášovou, so sídlom v Považskej Bystrici, Železničná 90/12, proti žalovanému D.. P. O., trvalým pobytom vo V. G. X, zastúpenému advokátom JUDr. Tomášom Zbojom, so sídlom v Martine, Kuzmányho 9, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 7C/53/2010, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 29. novembra 2016 sp. zn. 5Co/88/2016, takto

### rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalobkyňa m á voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Martin (ďalej len „súd prvej inštancie“ event. „okresný súd“) rozsudkom z 28. októbra 2015 č. k. 7C/53/2010-1289 vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal motorové vozidlo značky Fiat Punto 1, 2 ev. č. F. XXX T. v zostatkovej hodnote 3.317 € a parcelu nachádzajúcu sa v kat. území K., zapísanú na Okresnom úrade Považská Bystrica, katastrálnom odbore na LV č. XXX, parc. č. C. XXX/XX - orná pôda vo výmere 1.403 m<sup>2</sup> v zostatkovej hodnote 16.443 €. Do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal rodinný dom postavený na parcele č. XXXX/XX, súpisné číslo XXXX, zapísaný na LV č. XXXX na Okresnom úrade Martin, katastrálnom odbore, nachádzajúci sa v kat. území V. v zostatkovej hodnote 148.451 € a ďalej PC notebook compact armada v zostatkovej hodnote 36,82 €, koženú sedáciu súpravu v zostatkovej hodnote 2.483,58 €, 5 kusov štýlových drevených nábytkov v obývačke v zostatkovej hodnote 1.999,73 €, umelecké dielo olejomalba od Zuzany Vánousovej v zostatkovej hodnote 312,38 €, 3 kusy umeleckého diela obrazy od akademického maliara Bilčíka v zostatkovej hodnote 197,50 €, nábytok v detskej izbe v zostatkovej hodnote 170,98 €, 2 komody v zostatkovej hodnote 95,53 €, písací stolík so stoličkou v zostatkovej hodnote 25,81 €, koberec v zostatkovej hodnote 3,03 €, nábytok v spálni v

zostatkovej hodnote 456,13 €, ratanové kreslo podnožka, nôž na prádlo v zostatkovej hodnote 64,27 €, nábytok v predsieni v zostatkovej hodnote 135,43 €, nábytok v kúpeľni na prízemí v zostatkovej hodnote 48,20 €, nábytok v kúpeľni na poschodí v zostatkovej hodnote 129,99 €, mikrovlnnú rúru v zostatkovej hodnote 7,04 €, vybavenie kuchyne v zostatkovej hodnote 41,95 €, záclony a garníže v zostatkovej hodnote 15,46 €, elektrický ohrievač v zostatkovej hodnote 7,01 €, televízor Finlux v zostatkovej hodnote 47,55 €, zosilovač Onokyon v zostatkovej hodnote 60,85 €, reproduktory Tanoy 4 kusy v zostatkovej hodnote 219,78 €, DVD prehrávač v zostatkovej hodnote 107,38 €, krbové kachle v zostatkovej hodnote 229,55 €, kosačku na trávnu v zostatkovej hodnote 41,74 €, záhradný nábytok so slnečníkom v zostatkovej hodnote 80 €, hojdačku v zostatkovej hodnote 26,47 €, čerpadlo na vodu do studne v zostatkovej hodnote 10,14 € a elektrickú pílu na drevo reťazovú v zostatkovej hodnote 37,63 €, všetko spolu v zostatkovej hodnote 7.091,85 € (prvý výrok) Žalovanému uložil povinnosť vyplatiť žalobkyni sumu 66.279 € do 60 dní od právoplatnosti rozsudku (druhý výrok) Rozhodnutie o trovách konania si ponechal na samostatné rozhodnutie do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (tretí výrok).

1.1. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že čistá hodnota BSM predstavuje sumu 151.420,91 €, z čoho je polovica 75.710,45 €. Žalovaný by mal dostať veci v hodnote 89.263,85 € (75.710,45 € + 920,40 € - polovica zo sumy vybratej žalobkyňou bez súhlasu žalovaného z účtu vedeného v PSS + 12.633 € - suma, ktorú vniesol do BSM zo svojich peňazí žalovaný). Keďže žalovanému boli prikázané veci v hodnote 155.542,85 €, čo je o 66.279 € viac, túto sumu uložil žalovanému vyplatiť žalobkyni z titulu vyporiadania BSM.

1.2. Rozhodnutie o trovách konania si v zmysle § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) okresný súd ponechal na samostatné rozhodnutie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 29. novembra 2016 sp. zn. 5Co/88/2016 rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne aplikujúc § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) potvrdil (prvý výrok).

2.1. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, pričom sa vysporiadal s odvolacími námietkami žalovaného. Dospel k záveru, že v prejednávanej veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie za účelom ustálenia masy BSM so zameraním sa na sporné hnuteľné veci, určenie hodnoty nehnuteľností - rodinného domu a pozemku, ako aj posúdenia rozsahu finančných prostriedkov - spoločných použitých žalobkyňou a žalovaným na nadobudnutie vecí patriacich do BSM, ako aj vložených samostatne žalobkyňou a žalovaným.

2.2. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“). Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanoveniami § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. a/ Civilného sporového poriadku.

3.1. Žalovaný namietol nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. Uviedol, že do jeho výlučného vlastníctva bol prikázaný rodinný dom v hodnote zistenej znalcom D.. B. 148.451,- € zahŕňajúcej aj príslušenstvo. Súd sa však nezaoberal tým, že ohodnotené ploty, studňa a vonkajšie úpravy nepatria do BSM, lebo sa ich realizáciou stali súčasťou pozemku, ktorý je vo vlastníctve dovolateľa (odkázal na rozsudky NS ČR, ktoré označil ako č. 39/1991 a č. 23/1975). Taktiež súdom nebolo vierohodne potvrdené, že toto príslušenstvo bolo vybudované za trvania manželstva. Súd sa nevysporiadal s námietkou ocenenia rodinného domu (od vyhotovenia znaleckého posudku do rozhodnutia súdu prešli 4 roky) ani s predloženými vyjadreniami realitných kancelárií, kde bola hodnota domu uvádzaná v rozmedzí 80.000,- až 90.000,- €. Podľa názoru dovolateľa okresný súd postupoval v rozpore so zákonom, keď po vypracovaní znaleckého posudku D.. B. nariadil vypracovanie ďalšieho znaleckého posudku znalcom D.. X. T., ktorý ohodnotil pozemok na sumu 16.400,- €, pričom súd aj napriek markantne rozdielne určenej hodnote pozemku nevyhovел návrhu žalovaného na vyhotovenie kontrolného znaleckého posudku. Mal za to, že rozhodnutia súdov nižších inštancií sú založené na nedostatočných skutkových zisteniach a ich nesprávnom právnom posúdení. Namietal nesprávne ustálenie masy BSM, do ktorej v rozpore s vykonaným dokazovaním súdy nezahrnuli pôžičku matky žalovaného do BSM a nezohľadnili peňažné prostriedky žalovaného (z predaja auta, garáže a bytu) vynaložené na majetok patriaci do BSM. Zároveň podľa jeho názoru súd nesprávne posúdil peňažné prostriedky vo výlučnom vlastníctve žalovaného nachádzajúce sa na ním uvedených účtoch. Taktiež súd

nevyhodnotil poisťnú zmluvu. Žiadal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie žalovaného zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj len „najvyšší súd“) uznesením zo dňa 18. decembra 2017 sp. zn. 5Cdo/122/2017 rozhodol, že dovolanie odmieta a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

5.1. V odôvodnení uviedol, že žalovaný prípustnosť podaného dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP a zároveň aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Z ustanovení CSP, ktoré sa vzťahujú na dovolacie konanie nevyplýva jednoznačne, či prichádza do úvahy súbežné uplatnenie prípustnosti dovolania v zmysle § 420 CSP, ako aj v zmysle § 421 CSP. Veľký senát občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktorého právny názor je pre senáty najvyššieho súdu záväzný (§ 48 ods. 3 veta prvá CSP) v uznesení z 19. apríla 2017 sp. zn. 1VCdo/2/2017 dospel k záveru, že kumulácia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle § 420 a § 421 CSP je neprípustná. Ak sú v dovolaní súbežne uplatnené dôvody prípustnosti podľa oboch uvedených ustanovení, dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí len na posúdenie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 CSP. Ak sú v dovolaní uplatnené viaceré vady zmätočnosti uvedené v § 420 písm. a/ až f/ CSP, dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí výlučne na skúmanie prípustnosti dovolania z hľadiska existencie tej vady zmätočnosti, ktorá je v tomto ustanovení uvedená na prednejšom mieste. Najvyšší súd, riadiac sa právnymi závermi vyjadrenými v označenom rozhodnutí veľkého senátu, skúmal prípustnosť dovolania žalovaného len podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP (nezaoberal sa teda prípustnosťou jeho dovolania z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a/ CSP).

6. Ústavný súd Slovenskej republiky svojím nálezom zo dňa 15. augusta 2018 sp. zn. I. ÚS 155/2018 rozhodol, že základné právo D. P. O. na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/122/2017 z 18. decembra 2017 porušené boli (I. výrok), uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/122/2017 z 18. decembra 2017 zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie (II. výrok). Rozhodol, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je povinný uhradiť trovy konania v sume 390,50 € (tristodeväťdesiat eur a päťdesiat centov) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu na účet jeho právneho zástupcu advokáta JUDr. Tomáša Zboju, Kuzmányho 4, Martin (III. výrok). Vo zvyšnej časti sťažnosti nevyhovel (IV. výrok).

6.1. Z odôvodnenia nálezu vyplynulo, že predmetom posúdenia bola otázka ústavnej udržateľnosti skúmania prípustnosti dovolania uplatneného súbežne z dôvodov podľa ustanovenia § 420 CSP aj § 421 CSP najvyšším súdom len z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania podľa § 420 CSP. Ústavný súd uzatvoril, že pokiaľ sťažovateľ v dovolaní uplatnil súbežne dôvody jeho prípustnosti podľa § 420 ods. 1 písm. f/ CSP, ako aj podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP a najvyšší súd sa v napadnutom uznesení obmedzil len na posúdenie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 ods. 1 písm. f/ CSP, porušil tým základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

7. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP), viazaný právnym názorom vysloveným ústavným súdom, po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), dospel k záveru, že dovolanie je potrebné zamietnuť.

8. V posudzovanom spore vyvodzoval dovolateľ prípustnosť dovolania z § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. a/ CSP.

9. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť

samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Podľa § 440 CSP dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytykaná v dovolaní.

11. V danom prípade dovolateľ uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP, ktorý vymedzil tým, že odvolací súd aj súd prvej inštancie svoje rozhodnutia založili na nesprávnych skutkových záveroch majúcich základ v nesprávnom hodnotení vykonaných dôkazov, keď nevykonali dovolateľom navrhnuté dôkazy a ich rozhodnutia sú arbitrárne (nedostatočne zdôvodnené).

12. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ CSP sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami (rozhodnutia ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

13. K namietaným pochybeniam najvyšší súd konštatuje, že pokiaľ súd nevykonával v priebehu civilného konania všetky navrhované dôkazy alebo nevykonával iné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, nedostatočne zistil skutkový stav alebo nesprávne vyhodnotil niektorý dôkaz, nemožno to považovať za procesnú vadu konania znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení strany, čo v súlade s ustálenou judikatúrou najvyššieho súdu nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP (viď R 125/1999). Predmetná judikatúra najvyššieho súdu bola a je akceptovaná aj ústavným súdom (I. ÚS 65/2020, III. ÚS 171/2018, II. ÚS 202/2020, II. ÚS 108/2020, II. ÚS 153/2019, II. ÚS 465/2017, IV. ÚS 511/2020).

14. V istých prípadoch však možno prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP konštatovať aj pri nedostatkoch pri zisťovaní skutkového stavu. O takýto prípad ale v súdnej veci nejde.

15. Z obsahu dovolania (§ 124 CSP) vyplýva, že dovolateľ namietal nesprávne vyvedené skutkové závery vyplývajúce z nedostatočne vykonaného dokazovania resp. z nesprávneho vyhodnotenia vykonaných dôkazov. Dovolací súd poukazuje na to, že dokazovanie je časť civilného konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje i právomoc posúdiť, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Súd nie je v civilnom konaní viazaný návrhmi strán (účastníkov) na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z navrhnutých dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vecou súdu, nie strán sporu.

15.1. Dovolateľ tvrdil, že súd prvej inštancie do dovolateľovho vlastníctva prikázal rodinný dom bez príslušenstva za hodnotu 148.451,- € určenú znalcom D.. B., ktorá zahŕňa aj príslušenstvo. Ohodnotené ploty, studňa a vonkajšie úpravy sa však ich realizáciou podľa dovolateľa stali súčasťou pozemku v jeho výlučnom vlastníctve, preto do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nepatria, čím sa súd

nezaoberal. Tvrdil tiež, že súdom nie je vierohodne potvrdené vybudovanie tohto príslušenstva za trvania manželstva. Dovolací súd poukazuje na druhý odsek šiestej strany rozsudku okresného súdu, v ktorom uviedol: „Súd vzhľadom na vykonané dokazovanie dospel k záveru aj z pripojených fotografií, že vonkajšie úpravy, oplatenie, studňa boli vykonané z peňazí patriacich do BSM. Na týchto sa podieľali obaja účastníci. Neobstojí tvrdenie odporcu ani jeho otca, že studňa bola už predtým vybudovaná, lebo ako vyplynulo z dokazovania napríklad zabezpečoval materiál na studňu otec navrhovateľky, konkrétne skruže a aj z pripojených fotografií vyplynulo, že neboli vykonané pred uzavretím manželstva pozemkové (zrejme úpravy, pozn. dovolacieho súdu) a oplatenie boli vykonané za manželstva“. Odvolací súd (v odseku 10. jeho rozsudku) v jednotlivostiach poukázal na vecne správne odôvodnenie rozsudku okresného súdu citujúc § 387 ods. 2 CSP (v bode 8. rozsudku). Dovolací súd vo väzbe na viazanosť dovolateľom uplatneným dôvodom (§ 420 písm. f/ CSP) konštatuje, že súdy v základnom konaní sa námietkami dovolateľa (či ohodnotené ploty, studňa a vonkajšie úpravy patria do BSM a kedy boli vybudované) zaoberali.

15.2. Dovolateľ tiež vyjadril nespokojnosť so skutkovým záverom súdov nižších inštancií týkajúcim sa „započítania“ pôžičky vo výške 39.714,- € od matky žalovaného T. O. do masy BSM (dovolateľ zrejme nemá na mysli inštitút započítania podľa § 580 Občianskeho zákonníka, ale nezahrnutie tohto pasíva do masy BSM). Namietol, že súd nedisponoval žiadnym relevantným dôkazom o odovzdaní tejto sumy veriteľke T. O.. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na odsek 14. odôvodnenia odvolacieho súdu, v ktorom o.i. uviedol, že: „Žalovaný rovnako nepreukázal poskytnutie pôžičky žalobkyni zo strany jeho matky. O údajnej pôžičke neexistuje žiaden písomný doklad, svedecké výpovede o účele pôžičky poskytnutej v rokoch 2003-2004 - dorábka, dostavba, zariadenie rodinného domu, ktorý bol skolaudovaný v októbri 2001, kedy bol aj zariadený, sa javia ako účelové. Zo strany účastníkov došlo len k zhodnému tvrdeniu, že peniaze boli zasielané na účet žalobkyne z dôvodu, že matka žalovaného vlastný nemala. Výpisy z predmetného účtu zároveň preukazujú aj to, že sumy v rovnakej výške boli aj predmetom výberu z tohto účtu, a to v krátkej dobe po ich pripísaní na účet. Za daných okolností možno z vyššie uvedeného vyvodiť záver, že v skutočnosti účet žalobkyne slúžil len na preposielanie mzdy matky žalovaného od jej zamestnávateľa.“

15.3. K dovolaciemu tvrdeniu, že súd pri vyporiadaní vôbec nezohľadnil vklad do BSM z majetku patriaceho dovolateľovi (financie získané z predaja bytu, garáže a auta) dovolací súd udáva, že podľa záverov okresného (str. 8 jeho rozsudku) aj krajského súdu (body 12. a 15. rozsudku) žalovaný neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal, že peniaze získané predajom bytu, garáže a auta v jeho výlučnom vlastníctve boli použité na dostavbu a zariadenie rodinného domu. Oba súdy uviedli, že odpredaj bytu a garáže bol v roku 2002, teda po dokončení nehnuteľnosti (skolaudovanej 18.10.2001 ako plne zariadenej). Z odpredaja motorového vozidla nemohla byť zložená záloha na nové motorové vozidlo (kúpené 07.01.2002), pretože k zloženiu zálohy došlo 2-3 mesiace pred výrobou vozidla (v r. 2001), teda pred realizovaním predaja automobilu Škoda Favorit (23.11.2001). Dovolací súd zdôrazňuje, že súdy v základnom konaní potom nemohli nepreukázaný vnos financií zohľadniť.

15.4. V bode 13. odôvodnenia rozsudku sa krajský súd vysporiadal aj s tvrdením žalovaného o vložení financií v jeho výlučnom vlastníctve do BSM. Odvolací súd poukázal na to, že predložené výpisy z dátumov pred uzavretím svadby síce preukazujú značné finančné prostriedky na účtoch vedených vo V.B. B., T. B., X. F., avšak bez bližšieho určenia zdroja týchto finančných prostriedkov. Výpisy z účtov v R. (v minulosti pôsobiacej aj pod obchodnými menami R. T. X., pozn. dovolacieho súdu) a v Q. Q. z obdobia rokov 1999-2010 preukazujú rovnako vysoké finančné prostriedky, v ktorých je možné dohľadať položky prijaté na účet a zároveň odvedené spoločnosti Programm, Trenčín, pre ktorú pracoval žalovaný na základe mandátnej zmluvy (č. l. 351, 399). Odvolací súd skonštatoval, že bez náležitého preukázania tvrdenie žalovaného o jeho výlučných prostriedkoch na uvedených účtoch vyvoláva pochybnosti. Dovolací súd dodáva, že pokiaľ žalovaný v dovolaní uviedol, že „nemožno za správny vyhodnotiť postup súdu pri vyhodnocovaní peňažných prostriedkov vo výlučnom vlastníctve žalovaného nachádzajúcich sa na účtoch č. XXXXXXXXXXX/XXX 712.719,93 Sk, XXXXXXXXXXX/XXX 290.000,- Sk, T. B. č.ú. XXX-XXXXXXXX 319.710,47 Sk, Q. Q. č.ú. XXXXXXXXXXX 3.734,- Sk a X. č.ú. XXXXXX 3.623,46 Sk“, súčasťou práva na spravodlivý súdny proces nie je právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II.

ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považované v zásade za vadu zmätočnosti zakladajúcu prípustnosť dovolania.

15.5. K dovolaciemu tvrdeniu, že „Poistné zmluvy z Kooperatívy vo výške 4.401,82 € neboli predmetom dokazovania a neboli súdom vyhodnocované“ dovolací súd uvádza, že uvedené zmluvy boli (v zmysle procesného návrhu žalobkyne zo dňa 26.06.2013 na č. I. 1049) predmetom dokazovania a súdy sa s nimi náležite vysporiadali (okresný súd v závere strany 8 rozsudku, odvolací súd sa s odôvodnením rozsudku okresného súdu stotožnil a v bode 10. na neho odkazuje).

15.6. Dovolateľ namietal, že súdy vyporiadali stavebné sporenie bez návrhu niektorej procesnej strany. Hoci súdna prax v súčasnosti v niektorých prípadoch upúšťa od vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov ako vyporiadania v tzv. širšom zmysle (jeho predmetom je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a existovalo v čase jeho zániku a súd je povinný zisťovať, čo patrí do bezpodielového spoluvlastníctva, lebo vyporiadanie sa musí týkať celého majetku), dovolací súd v tomto smere nijaké pochybenie súdov v základnom konaní nezistil. Navyše, žalovaný už vo vyjadrení k žalobe zo dňa 06.04.2010 navrhol zohľadniť pôžičku od Prvej stavebnej sporiteľne vo výške 30.000,- Sk, žalobkyňa sa k rôznym stavebným sporeniam vyjadrovala opakovane vo viacerých písomných podaniach, navrhla napr. podaním zo dňa 31.03.2014 čiastočne zohľadniť vnos žalovaného z titulu stavebného sporenia vo Wüstenrot stavebnej sporiteľni a stavebné sporenie č. XXXXXXXXXXXX v Prvej stavebnej sporiteľni, k stavebnému sporeniu č. XXXXXXXXXXXX sa nevedela vyjadriť (č. I. 1140).

15.7. Dovolateľ za nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, označil nenariadenie kontrolného znaleckého dokazovania. K tomuto tvrdenému pochybeniu v procese obstarávania dôkazov najvyšší súd už v odseku 13 uviedol, že pokiaľ súd nevykonával v priebehu civilného konania všetky navrhované dôkazy, nemožno to považovať za procesnú vadu konania znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení strany, čo v súlade s ustálenou judikatúrou najvyššieho súdu nie je v zásade dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Predmetná judikatúra najvyššieho súdu bola a je akceptovaná aj ústavným súdom (I. ÚS 65/2020, III. ÚS 171/2018, II. ÚS 202/2020, II. ÚS 108/2020, II. ÚS 153/2019, II. ÚS 465/2017, IV. ÚS 511/2020). Na druhej strane Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach vyslovil aj názor, že nevykonanie navrhovaného dôkazu, ktorý by mohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý z doteraz vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť, možno kvalifikovať ako porušenie práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (III. ÚS 332/09).

15.7.1. Ako už vyslovil Najvyšší súd SR v rozhodnutiach sp. zn. 4Cdo/100/2018 a 5Cdo/202/2018, procesnému právu strany sporu navrhovať dôkazy zodpovedá povinnosť súdu o vznesených návrhoch (a dôkazoch) rozhodnúť a pokiaľ im nevyhoví, vo svojom rozhodnutí uviesť dôvody, pre ktoré tak neurobil. Nevyhovenie dôkaznému návrhu strany sporu možno založiť len na niektorom z troch dôvodov. Prvým je argument, podľa ktorého tvrdená skutočnosť, ku ktorej overeniu alebo vyvráteniu je navrhnutý dôkaz, je bez relevantnej súvislosti s predmetom konania; ďalším je argument, podľa ktorého dôkaz neoverí/nevyvráti tvrdenú skutočnosť, čiže vo väzbe na toto tvrdenie nedisponuje vypovedacou potenciou. Tretím je nadbytočnosť dôkazu, t. j. argument, podľa ktorého určité tvrdenie, ku ktorému overeniu alebo vyvráteniu je dôkaz navrhovaný, bolo už doterajším konaním bez dôvodných pochybností overené alebo vyvrátené. Ak tieto dôvody zistené neboli, súd postupuje v rozpore s čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR garantujúcimi strane sporu právo na spravodlivý proces; táto dôkazná vada (tzv. opomenuté dôkazy) takmer vždy založí nielen nepreskúmateľnosť vydaného rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, ale súčasne tiež jeho protiústavnosť.

15.7.2. V súdnej veci sa počas konania dovolateľ domáhal vyhotovenia nového (kontrolného) znaleckého posudku (znaleckým ústavom) za účelom ocenenia pozemku C KN parc. č. XXX/XX, orná pôda o výmere 1.403 m<sup>2</sup>, zapísanému na liste vlastníctva č. XXX Okresného úradu Považská Bystrica, katastrálneho odboru pre kat. úz. K. Z obsahu spisu aj z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie (str. 6 - 8) vyplýva, že pôvodne znalec D.. B. vypracoval znalecký posudok (č. 010/011 na č. I. 132, pozn. dovolacieho súdu), ku ktorému mala výhrady žalobkyňa, ktorá súdu predložila znalecký posudok znalca D.. B.O. so závermi odlišnými od záverov znalca D.. B. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie nariadil ďalšie znalecké dokazovanie a za znalca ustanovil D.. T., ktorý podal znalecký posudok č. 32/2013 a následne sa (písomne) vyjadril (č. I. 1079). Okresný súd skonštatoval, že znalec vypracoval znalecký posudok riadne, v súlade s platnou vyhláškou č. 492/2004 Z. z. a dostatočne odpovedal aj na

pripomienky žalovaného, preto nepovažoval za potrebné nariadiť ďalšie znalecké dokazovanie podľa návrhu žalovaného. Na základe dokazovania znaleckými posudkami a svojich úvah súd prvej inštancie dospel k hodnotám vecí tvoriacich masu BSM. Odvolací súd za použitia § 387 ods. 2 CSP v odseku 16. svojho rozsudku konštatoval, že znalecké dokazovanie vo vzťahu k určeniu hodnoty hnutelných vecí a nehnuteľností tvoriacich BSM bolo vykonané v potrebnom a dostatočnom rozsahu, neboli voči nemu vznesené odôvodnené námietky, prípadné nedostatky boli odstránené ďalším znaleckým posudkom.

15.7.3. Predpokladom riadneho a správneho vyporiadania zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov je aj ustálenie ceny vecí tvoriacich masu tohto majetkového spoločenstva bývalých manželov. Pokiaľ medzi stranami sporu nedôjde k dohode, ocenenie tej-ktorej veci (záväzku, pohľadávky a pod.) je predmetom dokazovania. Jedným z dôkazných prostriedkov je aj kontrolný znalecký posudok. Zákon podrobnejšie podmienky nariadenia kontrolného znaleckého posudku neupravuje, necháva to na úvahe súdu. Aj s ohľadom na rozumné usporiadanie vecí a súdnu prax (pozri rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/100/2018) sa potreba nariadenia kontrolného znaleckého posudku objaví najmä v situácii, ak sú závery doteraz vykonaného znaleckého skúmania neurčité, vnútorne rozporné, pripúšťajú nejednoznačný výklad, prípadne sa odpovediam na niektoré otázky potrebné pre vydanie rozhodnutia bezdôvodne vyhli. V konaní bol vypracovaný jeden znalecký posudok (D.. B.) a stranou sporu predložený druhý (D.. B.), ktorého závery nie sú totožné so závermi prvého, preto súd prvej inštancie nariadil znalecké dokazovanie znalcom D.. T.. Jeho záver (cena sporného pozemku odhadnutá na 16.443,- € znaleckým posudkom zo dňa 24.04.2013) je odlišný od záverov predošlých dvoch posudkov (D.. B. ocenil znaleckým posudkom zo dňa 25.06.2011 pozemok v kat. úz. K. na 30.800,- €, D.. B. znaleckým posudkom zo dňa 16.03.2012 na 7.300,- €), no nemožno prehliadnuť, že znalec vychádzal z iných skutočností ako predošlí dvaja znalci (doplnenie podkladov od Obce L. E.) a oceňoval sporný pozemok v inom čase (vysvetlil, že rozsah majetku sa stanovuje ku dňu zániku manželstva, ale jeho cena ku dňu vypracovania znaleckého posudku - č. l. 1079). Pre rozhodnutie vo veci nie je za týchto okolností v prejednávacom spore rozhodujúce, či došlo k odstráneniu rozporov medzi znaleckými posudkami kontrolným znaleckým posudkom. Sporné otázky, relevantné pre meritum veci, totiž boli zodpovedané (po doplnení chýbajúcich informácií) znaleckým posudkom č. 32/2013 znalca D.. T. a dovysvetlené odborným vyjadrením tohto znalca z 15.08.2013. Dovolací súd podotýka, že údaje z tohto znaleckého posudku a odborného vyjadrenia dostatočne presvedčivo odôvodňujú záver, ktorý si osvojili konajúce súdy nižších inštancií. S poukazom na znalecký posudok D.. T. možno ich skutkové závery i hodnotenie dôkazov považovať za dostatočné. Pokiaľ súdy v základnom konaní nepovažovali za potrebné nariadiť kontrolné znalecké dokazovanie, nezasiahli tým do práva žalovaného na spravodlivý proces, pretože jednak na zistenie skutkového stavu zabezpečili postačujúce dôkazné prostriedky, z ktorých vyvodili pre rozhodnutie veci dostatočné a jednoznačné ocenenie sporného pozemku, návrh na vykonanie dokazovania kontrolným znaleckým posudkom považovali za nadbytočný a túto nadbytočnosť dostatočne odôvodnili, čím vyhovelí kritériám v zmysle vyššie citovanej judikatúry ústavného i najvyššieho súdu. Ďalšie znalecké zisťovanie ceny predmetného pozemku by dlhoročné konanie ďalej predlžovalo a definitívne rozhodnutie odsúvalo. Nie je cieľom súdneho konania ani samotného inštitútu kontrolného znaleckého posudku dookola vykonávať znalecké skúmanie, kým jedna zo strán nebude so závermi znalca spokojná, najmä ak odhad ceny predmetu znaleckého skúmania podlieha výkyvom na realitnom trhu a aplikácia vyhl. č. 492/2004 Z. z. umožňovala určovanie jednotkovej východiskovej hodnoty do 80 % z východiskovej hodnoty obce (mesta) bez toho, aby určovala dolnú hranicu; tá závisela od posúdenia relevantných skutočností znalcom. Predložené vyjadrenia realitných kancelárií preto nie sú vo vzťahu k potrebe nariadenia preskúmania správnosti znaleckého posudku iným znalcom (kontrolným znaleckým posudkom) smerodajné, a to aj vzhľadom na to, že znalec D.. T. vychádzal pri zhotovení znaleckého posudku aj z inzercie realitných kancelárií (viď str. 22 - 23 predmetného znaleckého posudku).

16. K námietkam žalovaného týkajúcim sa nedostatkov odôvodnenia dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu treba uviesť, že právo na istú kvalitu súdneho konania, ktorého súčasťou je aj právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v sebe zahŕňajú aj právo na riadne

odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006). Súd má povinnosť presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutia náležite odôvodniť (§ 220 CSP, I. ÚS 243/2007), pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany sporu. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako závery, ku ktorým na ich základe dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 501/11). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07, obdobne Kraska c/a Švajčiarsko z 29. apríla 1993, Séria A, č. 254-B, str. 49, § 30). Inak povedané, judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 09. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 09. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

16.1. Dovolateľ tvrdil, že sa súd nevysporiadal s požiadavkou žalovaného na úhradu toho, čo vynaložil na spoločný majetok (dovolateľ zrejme len nedopatrením uvádza, že žiadal ako žalovaný uhradiť to, čo žalobca vynaložil na spoločný majetok). Dovolací súd poukazuje na body 13. a 15. rozsudku odvolacieho súdu. V týchto bodoch odôvodnenia rozsudku boli námietky dovolateľa uvedené v odvolaní dostatočným spôsobom odôvodnené a nebolo potrebné na ne dať širšiu odpoveď z hľadiska doplnenia dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie.

17. Dovolateľ tiež vytýka odvolaciemu súdu, že sa nevysporiadal so skutočnosťou, že od vyhotovenia znaleckého posudku odhadujúceho ocenenie rodinného domu do rozhodnutia vo veci prešli 4 roky a nevysporiadal sa ani s predloženými vyjadreniami realitných kancelárií.

17.1. Dovolací súd musí zdôrazniť, že konanie o vyporiadanie BSM je konaním sporovým. Súdne konanie začalo za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, skončilo za účinnosti Civilného sporového poriadku. Základnou zásadou dokazovania v prípade obidvoch právnych úprav bola povinnosť sporových strán navrhnuť dôkazy, ktoré má súd na preukázanie pravdivostnej hodnoty ich tvrdení vykonať. Žalovaný od vyhotovenia znaleckého posudku (č. 008/2011 znalca D.. B. v spojení s jeho doplnením - č. I. 115 a 533A) do ukončenia dokazovania na súde prvej inštancie ani v odvolacom konaní vykonanie ďalšieho znaleckého dokazovania na odhad ceny rodinného domu nenavrhoval. Okresný súd vychádzal zo skutočnosti (str. 6 jeho rozsudku), že k takto určenej sume 148.451,- € nemali relevantné pripomienky ani samotné sporové strany (t. j. s výnimkou ocenenia studne, oplatenia a vonkajších úprav, pozn. dovolacieho súdu). Odvolací súd (bod 16. jeho rozsudku) konštatoval dostatočné vykonanie znaleckého dokazovania vo vzťahu k určeniu hodnoty hnutelných vecí a nehnuteľností tvoriacich BSM a nedôvodnosť námietok, ktoré boli voči nemu vznesené, odstránenie prípadných nedostatkov ďalším znaleckým posudkom.

17.2. K námietke týkajúcej sa vyjadrení realitných kancelárií dovolací súd udáva, že ide o otázku hodnotenia dôkazov, ktorá, ako je už uvedené vyššie (bod 15.4.) nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považovaná za vadu zmätočnosti zakladajúcu prípustnosť dovolania s výnimkou prípadov, ak by existoval príkry, extrémny rozpor medzi vykonanými dôkazmi a skutkovými závermi, ku ktorým dospel súd na základe ich hodnotenia. V posudzovanom spore dovolací súd takýto extrémny rozpor nezistil, keď súdy nižších stupňov vychádzali z ocenenia rodinného domu znaleckým posudkom zo dňa 05.06.2011, pričom vyjadrenia realitných kancelárií z januára 2014 žalovaný okresnému súdu predložil na pojednávaní dňa 30.01.2014 bez návrhu na aktualizáciu ceny zistenej znalcom.

18. Dovolateľ v dovolaní označil za dovolací dôvod aj ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Dovolací súd pripomína, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho

výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu. Na týchto záveroch zotrúva aj súčasná rozhodovacia prax najvyššieho súdu (viď napr. rozhodnutia sp. zn. 1Cdo/54/2018, 2Cdo/33/2017, 3Cdo/33/2017, 4Cdo/54/2018, 5Cdo/104/2017, 7Cdo/29/2018, 8Cdo/140/2017).

19. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku tejto viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

20. Uplatnenie dovolacích dôvodov je plne v dispozícii strán konania. Zákon kladie na ich vymedzenie prísne kvalitatívne nároky, čo súvisí aj s požiadavkou povinného zastúpenia. V preskúmvanej veci dovolateľ zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom (advokátkou) prípustnosť dovolania vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP musí dovolateľ: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ vysvetliť (a označením rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, c/ uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená.

21. Mimoriadny význam pre posúdenie procesnej situácie, v ktorej podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP je prípustné dovolanie, má obsah pojmu „právna otázka“ a to, ako dovolateľ túto otázku zadefinuje a špecifikuje v dovolaní. Otázkou relevantnou z hľadiska § 421 ods. 1 CSP môže byť len otázka právna, nie skutková. Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Pre právnu otázku, ktorú má na mysli § 421 ods. 1 písm. a/ CSP je charakteristický „odklon“ jej riešenia, ktorý zvolil odvolací súd, od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Ide tu teda o situáciu, v ktorej sa už rozhodovanie senátov dovolacieho súdu ustálilo na určitom riešení právnej otázky, odvolací súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od „ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu“.

22. Na základe argumentácie a formulácií obsiahnutých v dovolaní žalovaného nie je možné posúdiť, vyriešenie akej právnej otázky (či akých právnych otázok), pri ktorej (ktorých) riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, dovolateľ namieta. Sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, tvrdenia, že súdy z vykonaného dokazovania nezistili správne skutkový stav a nesprávne preto vec právne posúdili, významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným v § 421 ods. 1 CSP, resp. § 432 ods. 2 CSP.

23. Pokiaľ dovolateľ v dovolaní nevymedzil právnu otázku, dovolací súd nemôže pristúpiť k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil prvoinštančný a odvolací súd. V opačnom prípade by uskutočnil dovolací súd prieskum priečiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj (konkrétne) cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. BECK, str. 1382 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/6/2017, sp. zn. 3Cdo/28/2017).

24. V prejednávanej veci žalovaný v dovolaní nevymedzil žiadnu právnu otázku, v súvislosti s ktorou sa odvolací súd odklonil od ustálenej súdnej praxe a zaujal iný právny názor, než aký v konkrétnej právnej otázke zaujal dovolací súd vo svojich rozhodnutiach. Absenciu vymedzenia dovolacieho dôvodu spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP považuje tento procesný kódex za dôvod pre odmietnutie dovolania (§ 447 písm. f/ CSP).

25. Najvyšší súd v zmysle zhora uvedeného uzatvára, že dovolanie je vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. f/ CSP nedôvodné a vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP neobsahuje dovolacie dôvody vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP, preto ho dovolací súd ho ako celok zamietol (§ 448 CSP).

26. V dovolacom konaní úspešnej žalobkyni dovolací súd priznal náhradu trov dovolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu (§ 255 ods. 1 a § 453 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalobkyne rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

27. Dovolací súd nevyhovел návrhu dovolateľa na odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozsudku, lebo dovolateľ neosvedčil dôvody hodné osobitného zreteľa, zdôvodňujúce uplatnenie inštitútu odkladu vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia. Dovolateľ odkázal na svoju vyššie opísanú nepriaznivú životnú situáciu (ktorej opis ale v dovolaní absentuje) a predpoklad núteného výkonu rozhodnutia predajom nehnuteľností vo vlastníctve žalovaného. Tieto skutočnosti bez poskytnutia ďalších dôvodov a ich preukázania nemožno považovať za dôvody na odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 444 ods. 1 CSP.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok